

vergadering **C71 – CUL11**

zittingsjaar 2011-2012

## Handelingen

### **Commissievergadering**

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 8 december 2011

## INHOUD

|                                                                                                                                                                                                                                                                           |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de Vlaamse topsportscholen<br>- 378 (2011-2012)                                                              |    |
| Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de ontwikkeling van een tweede traject naast de topsportscholen<br>- 567 (2011-2012)                       | 3  |
| Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een evaluatie van de bestaande sportpromotionele initiatieven<br>- 402 (2011-2012)                           | 7  |
| Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problematiek van plotse overlijdens naar aanleiding van de dood van een voetballer<br>- 470 (2011-2012) |    |
| Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het screenen van jeugdige sporters op mogelijke hartafwijkingen<br>- 471 (2011-2012)                  |    |
| Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het preventiebeleid inzake sportdoden<br>- 486 (2011-2012)                                                   | 10 |
| Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vermelding van België op de zwarte lijst van het WADA<br>- 534 (2011-2012)                              | 17 |
| Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evolutie van de organisatie en beleving van het sportgebeuren<br>- 572 (2011-2012)                        |    |
| Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over sporten in clubverband<br>- 577 (2011-2012)                                                                      |    |
| Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de leegloop van de sportclubs in Vlaanderen<br>- 593 (2011-2012)                                              | 21 |

■

**Voorzitter: de heer Philippe De Coene**

**Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de Vlaamse topsportscholen**  
**- 378 (2011-2012)**

**Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de ontwikkeling van een tweede traject naast de topsportscholen**  
**- 567 (2011-2012)**

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Voorzitter, minister, collega's, recent werden de plannen voor het nieuwe gebouw van een Antwerpse topsportschool voorgesteld. Naar aanleiding van de lancering van de bouwplannen stelde minister Smet dat: "het verminderen van het aantal topsportscholen bespreekbaar blijft". Daarom wordt er in Antwerpen ook al rekening gehouden met de mogelijke komst van bijkomende leerlingen uit andere topsportscholen. Uw collega Smet gaf ook aan dat er nood is aan een "individueel traject binnen een klassiek kader", zeg maar een soort Lukaku-traject of tweede traject.

U beloofde tegelijkertijd dan weer dat u samen met de school wilt blijven zoeken naar een oplossing voor de zwemmers die een trainingsbad met een olympische lengte in de buurt willen. U stelde ook dat het: "de taak is van de overheid om een zo goed mogelijke infrastructuur aan te bieden, zodat de leerlingen topsport zich optimaal kunnen voorbereiden op een carrière als topsporter. Daarnaast moeten we ook oog hebben voor de mentale druk waarmee die jonge mensen moeten leren leven."

In de definitieve beleidsaanbevelingen van eind juni viel op dat er voor een aantal sporttakken aanbevolen werd om de werking van de topsportscholen te centraliseren. Evenwel viel het op dat veel van deze centralisatieplannen in grote mate afhankelijk zijn van de beschikbare en noodzakelijke sportinfrastructuur in de buurt van de topsportscholen. Ik lees hierbij dat er voor zwemmen een prioritaire nood is aan de bouw van een bijkomend olympisch zwembad in Antwerpen, en dat indien er een voldoende aanbod aan zwembadwater is in de buurt van een andere, bestaande topsportschool, een verhuis aanbevolen is.

Naast de sportspecifieke aanbevelingen per sporttak, bevatte het rapport van Bloso ook een aantal generieke aanbevelingen die betrekking hadden op de onderwijsaangelegenheid van de topsportscholen. Deze bekommernissen kwamen van de sportsector uit, maar de bevoegdheid ligt bij Onderwijs en dus dienden ze nogmaals aangekaart te worden naar aanleiding van de geplande doorlichting door de onderwijsinspectie.

Minister, ik heb hierover heel wat vragen. Minister Smet gaf aan dat het verminderen van het aantal topsportscholen bespreekbaar blijft. Het verminderen en het centraliseren van het aantal topsportscholen is al langer een vraag van mij en van mijn fractie, maar ik vroeg me af of u weet wat de bedoeling van minister Smet is. Heeft hij iets concreet verteld? Was u op de hoogte of is dit echt een denkpiste van uw collega?

In het rapport van de taskforce Topsport werd ook duidelijk dat de centralisatieplannen in grote mate afhankelijk zijn van de beschikbaarheid van kwaliteitsvolle infrastructuur in de omgeving van de topsportscholen zelf. Welke initiatieven neemt u ter zake om deze problematiek aan te pakken? We hebben hier al heel vaak over gesproken, maar neemt u nog initiatieven om deze problematiek nogmaals aan te pakken?

De beleidsaanbevelingen stelden dat er nood is aan de bouw van een olympisch zwembad in Antwerpen. U verklaarde dat u wilt zoeken naar een oplossing voor de zwemmers. Welke stappen hebt u reeds gezet? Welke denksporen bestaan hierover?

Hoe bekijkt u de uitlating van minister Smet dat er nood is aan een “individueel traject binnen een klassiek kader”? Welk standpunt neemt u hierover in? Gaat u ermee akkoord dat we verder moeten zoeken in een tweesporenbeleid waarbij we de topsportscholen afslanken om de leerlingen meer in het reguliere onderwijssysteem te laten meedraaien? Ik meen dat daarover nog heel veel overleg nodig zal zijn.

Welke standpunten zijn voor u prioritair inzake de onderwijsaangelegenheden die vanuit de sportsector naar voren gekomen zijn in het evaluatierapport van het Bloso? Neemt u dit ook mee in het overleg met het departement Onderwijs en de andere betrokkenen?

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag sluit uiteraard aan bij die van mevrouw Werbrouck en gaat specifiek over de ontwikkeling van een tweede traject naast de topsportscholen.

Recent werden de topsportscholen onderworpen aan een onderwijskundige doorlichting. Die doorlichting werd algemeen als positief ervaren. Dit was niet het enige positieve nieuws. De minister van Onderwijs kondigde tijdens de onthulling van de nieuwe topsportschool in Wilrijk aan dat hij nadacht over het ontwikkelen van een tweede traject voor topsport binnen het onderwijs, los van de topsportschool. Hij wil voortaan individuele topsporters een kans geven binnen het regulier onderwijs. Daarmee wil hij deze scholieren een keuze geven en een kader aanbieden om sporters in meer individuele sporttakken een kans te geven om hun talent ten volle te ontwikkelen.

Ik citeer minister Smet: “Met dit tweede spoor, een soort ‘individueel traject binnen klassiek kader’, kunnen we de ontwikkeling van die talenten maximaal ondersteunen. Ik ben ervan overtuigd dat er een breed draagvlak is voor zo’n tweede spoor, de vraag naar die mogelijkheid bleek uit al mijn eerdere gesprekken met topsporters, clubs, federaties en mensen uit de topsportscholen zelf. Het spreekt voor zich dat we in de komende weken deze optie met alle actoren, en in eerste instantie met mijn collega Muyters, verder zullen uitwerken.” Het doet me veel plezier dat de minister van Onderwijs zo veel contacten heeft met topsporters, clubs en de hele sportsector.

Ondanks deze verklaring is hier niet rechtstreeks iets over terug te vinden in de beleidsbrief Sport 2011-2012. Vanwege de minister van Sport heb ik ook geen concrete stappen gezien om deze piste, hoewel ze bijzonder interessant is, te onderzoeken.

Minister, hebt u hierover overleg gepleegd met de minister van Onderwijs? Was dit initiatief op voorhand doorgesproken? Wat is er concreet afgesproken? Is er een tijdspad uitgewerkt om zo’n tweede traject te realiseren? Zou dit eventueel op lange termijn gevolgen kunnen hebben met betrekking tot de uitwerking van de aanbevelingen van de evaluatie van de topsportscholen? In welke mate zal men dit tweede traject inpassen of doen aansluiten op de topsportscholen? Is er onderzoek gedaan naar de nood en de vraag naar een individueel traject binnen het reguliere onderwijs, los van de topsportschool?

**De voorzitter:** De heer Wienen heeft het woord.

**De heer Wim Wienen:** Voorzitter, minister, de screening door de onderwijsinspectie heeft inderdaad een interessant rapport opgeleverd. Mijn contacten bij topsportscholen zeggen me dat heel wat van de aanbevelingen echt beantwoorden aan vragen en noden die leven bij directeurs van topsportscholen. Zo hoor ik bijvoorbeeld links en recht wel eens dat het beter zou zijn meer gecentraliseerd te werken en twee topsportscholen over te houden in Vlaanderen. In welke mate steunt u die aanbevelingen?

Minister Smet maakt zich sterk dat er een zeer breed draagvlak bestaat voor dat tweede spoor. Is dat zo? Wordt met dat tweede spoor het systeem van de topsportscholen niet ondergraven?

**De voorzitter:** Minister Muyters heeft het woord.

**Minister Philippe Muylers:** Voorzitter, geachte leden, u weet dat ik de topsportscholen vanuit het sportoogpunt heb geëvalueerd. Minister Smet heeft een evaluatie gemaakt vanuit het onderwijs oogpunt. Er is dus een verschil. Het sportoogpunt hebben we hier uitvoerig besproken, dacht ik. Mevrouw Werbrouck, Bloso bekijkt nu samen met de diverse sportfederaties hoe tegemoet kan worden gekomen aan de aanbevelingen die we toen hebben gedaan. Dat is dus ook zo wat dat zwembad betreft. Met de sportfederatie wordt bekeken hoe dat verder kan worden behandeld. Die gesprekken met betrekking tot de uitvoering van de aanbevelingen zijn dus volop bezig.

Op het ogenblik dat minister Smet en ikzelf in Antwerpen spraken, hadden we nog niet overlegd over de nota die hij had gekregen over topsportscholen en onderwijs. Ondertussen is dat overleg wel gaande. Ik zie niet meteen tegenstrijdigheden tussen het rapport dat hij heeft gekregen en het rapport dat wij hebben. Het overleg verloopt vlot en goed. U zult begrijpen dat ik niet in de commissie zal zeggen wat ik allemaal zal inbrengen. Daarover overleggen we precies. We bekijken dit samen en zullen in consensus proberen daar de nodige conclusies uit te trekken. Als we vanuit de beide oogpunten tot een conclusie zijn gekomen, zullen we daar natuurlijk mee naar buiten komen en zullen we de commissie daar zeker over inlichten. Dat is de aanpak die ik heb afgesproken met minister Smet. We willen daar snel aan werken.

Mijnheer Gysbrechts, u vroeg wat de timing was. Zoals u weet, is timing altijd heel moeilijk, zeker als het gaat over het onderwijs. Als we niet 'op tijd' zijn, dan ligt dat immers moeilijk voor het volgende schooljaar. Ik durf ter zake nu dus geen timing naar voren te schuiven. De gesprekken lopen en verlopen goed.

Mijnheer Wienen, ik vind de reactie wat dat tweede spoor betreft wat raar. Het tweede spoor heeft altijd bestaan: topsportopleidingen bestaan immers langer dan de topsportscholen zelf. Dan gaat het over gewone leerlingen die effectief topsportactiviteiten combineren met tso, bso of aso. Zo weet ik dat een van de topsporters op het atheneum zat vlakbij de plaats waar ik woonde. Die mogelijkheid is er altijd geweest. Dan gaat het over de mogelijkheid van een aanbod door klassieke scholen in het gewone onderwijs, centraal of lokaal, met bijzondere maatregelen, waardoor een getalenteerd leerling voldoende flexibiliteit heeft om een topsportprogramma te volbrengen en tevens voldoende onderwijsondersteuning krijgt om de eindtermen te halen. Mijnheer Wienen, de vraag zou inderdaad kunnen rijzen of daarmee de topsportscholen in vraag worden gesteld. Het is nooit de bedoeling geweest om iedereen die wat aan topsport wil doen of in die richting denkt, in een topsportschool te duwen. Dat andere spoor moet altijd mogelijk zijn. We zien echter dat er vandaag heel veel leerlingen en topsporters zijn die zonder de topsportschool niet hetzelfde noodzakelijke topsportprogramma zouden kunnen uitvoeren, als gevolg van de beperkingen van de schoolplicht. Het hangt ervan af wat er binnen het programma kan.

Ook het aspect van het dubbele spoor en de mogelijke hindernissen ter zake zal ik zeker meenemen in mijn gesprek met minister Smet, zodat die twee sporen ook in de toekomst kunnen worden gebruikt, afhankelijk van de vraag wat het beste is voor welke persoon. Niet iedereen hoeft naar een topsportschool te gaan. Dat mag geen verplichting worden om nog aan topsport te kunnen doen.

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Minister, ik vind het heel opmerkelijk dat de timing eerst niet klopte. U hebt uw werk gedaan, en dan doet minister Smet zomaar een oproep, zonder eerst te overleggen. Ik vind dat aankondigingspolitiek. Ik heb daar wat problemen mee. Ik had liever gehad dat u eerst had overlegd en pas dan daarmee naar buiten was gekomen. Meer nog: als er eventuele aanpassingen moeten komen, had ik verkozen dat die zouden samenvallen met de aanpassingen die u hebt gemaakt. Maar zo is het dus niet, we moeten ermee leren leven.

Het tweede traject heeft altijd al bestaan. Ik denk zelfs dat het al meer topsporters geleverd heeft dan het traject topsportscholen zelf. Het is echter heel moeilijk voor iemand in het aso

om een topsportstatuut te krijgen. Bovendien is het heel moeilijk om vrije dagen te krijgen om af te reizen naar een of andere wedstrijd. In het bso en tso zijn ze daar redelijk soepel in, in het aso doen ze daar heel moeilijk over. Zelfs als je godsdienst niet volgt, maken ze daar problemen van.

Misschien heb je een directeur die heel sportminded is en heel veel door de vingers ziet, maar wettelijk gezien heb je maar recht op vier halve dagen. Wat ben je als topsporter met vier halve dagen als je bijna alle schoolvakanties in het buitenland zit, plus nog wat afreisdagen? Het is inderdaad wel altijd mogelijk, als men het wat door de vingers wil zien.

We moeten eens bekijken of daar inderdaad veel problemen rond bestaan. Moet er iets gedaan worden om de tweede piste wat uit te breiden, om de niet-belangrijke zaken effectief aan de kant te kunnen zetten, zoals zedenleer of lichamelijke opvoeding (lo)? Als je topsport doet, is lo gewoon tijd om je eigen sport te kunnen beoefenen. Ik zat destijds op een gewone sportschool. De uren sport mocht ik dan zelf inkleden om mijn eigen sport te verbeteren. Er zijn dus mogelijkheden, maar nu kijkt men altijd naar wat mag en wat niet.

Ik vind dat er wat uiteenlopende bevindingen zijn. De heer Paul Rowe stelde dat het gebrek aan studierichtingen een probleem is, “dit terwijl de studie van het onderwijs ervoor pleit om minder studierichtingen aan te bieden en werk te maken van een meer algemene studierichting aso-topsport.” Ik vind dat een tegenstrijdigheid. Misschien kunt u daarop antwoorden. Of is het effectief een bedenking van de heer Rowe zelf? Ik vind dat het voorstel van Onderwijs bespreekbaar moet zijn. Misschien kunt u eens nagaan wat de heer Rowe daarmee bedoelt.

Ik hoop nog altijd dat er een soort centralisatie komt, met minder mensen in die topsportscholen. Die 270 voetbaltalenten die in topsportscholen zitten, zullen wellicht niet allemaal toppers of Rode Duivels worden. We moeten toch eens kijken naar de instapmomenten en -criteria van topsportscholen.

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Minister, ik dank u voor het antwoord. De verklaringen van minister Smet waren toch wel een beetje verrassend voor ons, omdat het niet echt op één lijn zit. We zullen straks zien wat minister Smet daarop te zeggen heeft, als we het er in de commissie Onderwijs over zullen hebben.

Mevrouw Werbrouck had het over een vermindering van het aantal topsportscholen. Daar hebt u niet echt een reactie op gegeven. Het was niet echt mijn vraag, maar het interesseert me wel.

**De voorzitter:** Minister Muyters heeft het woord.

**Minister Philippe Muyters:** Ik was erbij aanwezig toen minister Smet die uitspraken deed. Ik heb die helemaal niet als agressief ervaren, integendeel. Hij heeft het veeleer als een vraagstelling geformuleerd: we moeten ons durven af te vragen of minder topsportscholen zinvol zou zijn. Dat is dus een zeer open manier om dat aan te brengen.

Ook voor mijn part moet bekeken worden of dat zinvol is of niet. Dat zullen we nu ook verder bekijken in het overleg. U hebt mij nog niet horen zeggen dat ik voor minder topsportscholen ga. Maar we moeten zeker bekijken of dat niet zinvoller zou zijn. Dat is de filosofie die ik ook bij minister Smet heb gehoord.

Ik zie geen directe tegenstrijd tussen de twee nota's. De uitspraken van de heer Rowe en anderen zullen we zeker allemaal meenemen in het overleg. Het is nuttig en zinvol om nu eerst het overleg te hebben tussen Sport en Onderwijs. Dat loopt vlot. Nadien kunnen we zien waar we landen.

**De heer Peter Gysbrechts:** Ik vond de uitspraken van minister Smet ook niet agressief. Het is wel logisch dat die vragen hier komen vanuit de commissie Sport. Het bewijs is duidelijk:

er zijn verschillende vragen over hetzelfde binnengestroomd, zowel hier als in de commissie Onderwijs. Aangezien wij mensen zijn die dat opvolgen, heeft dat onze aandacht getrokken.

**De voorzitter:** De heer Van Dijck heeft het woord.

**De heer Kris Van Dijck:** Collega's, de open vraagstelling van minister Smet is ook ingegeven op basis van de inspectieverslagen. Het is dus eigenlijk de inspectie die die vraag stelt. Ik denk dus niet dat hier een dissonantie is. Het is de inspectie die een aantal beleidsvoorstellen doet.

**De heer Peter Gysbrechts:** In mijn vraagstelling stond zelfs dat het positief nieuws was.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Ik vind dat toch gevaarlijk. Als wij, als oppositie, dat zeggen, wordt er geen gevolg aan gegeven. Zegt de minister dat, dan vind ik dat een gevaarlijk statement. Ik vind het vooral heel vervelend omdat er nog geen overleg was geweest met u. Ik had liever gehad dat er eerst overleg was en dat u dan samen met een lancering kwam. Voor mij is dit echt een aankondiging van minister Smet zelf.

**De heer Philippe Muyters:** Ik ben het daar echt niet mee eens. In het rapport stonden de aanbevelingen van selectiecriteria en minder topsportscholen uitdrukkelijk vermeld. Minister Smet heeft dat gelezen in het rapport van de onderwijsinspectie, en is tot dezelfde conclusie gekomen. Ik zie geen tegenstrijdigheid.

Nu is het aan ons om in overleg te kijken wat dat concreet kan betekenen. Dat doen we nu. Ik zie daar geen enkel probleem. Ik vind dat ook geen aankondigingsbeleid. De aanbevelingen die mij gesuggereerd zijn, zijn we nu aan het uitvoeren, na overleg en bijschaving. Op een bepaald moment kondig je iets aan, en dan begin je met de uitvoering.

De aankondiging van een vernieuwing van het topsportscholenbeleid lijkt mij een goed moment om een paar ideeën naar buiten te brengen. Ik zie daar geen zwaar probleem in.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een evaluatie van de bestaande sportpromotionele initiatieven - 402 (2011-2012)**

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Minister, een van uw prioritaire doelstellingen is om zoveel mogelijk mensen aan te zetten tot een actieve en gezonde sportbeoefening. U stelt in uw beleidsbrieven en de beleidsnota ook dat het verhogen van sportparticipatie, zodat meer mensen levenslang en gezond sporten, een essentiële doelstelling is van het sportbeleid.

Om dat te realiseren, is er nood aan een doeltreffende sportpromotie. Om daaraan tegemoet te komen, heeft de Vlaamse overheid, en meer bepaald Bloso, een heus spectrum van sportpromotionele initiatieven ontwikkeld, die tot doel hebben de Vlaamse bevolking aan te zetten tot een gezonde sportbeoefening.

Omdat er een veelheid aan diverse sportpromotionele initiatieven bestaat, was u van mening dat er een evaluatie moest gebeuren van de verschillende initiatieven. Zo stelde u althans tijdens de bespreking van de beleidsnota Sport 2009-2014. Daarbij moest worden nagegaan wat het effect van bestaande evenementen is op de sportpromotie en -participatie. U vond het ook belangrijk om de sportevenementen in de breedte te stroomlijnen, om mogelijke overlappingsen te vermijden.

Een afstemming van het goedgekeurde sportpromotieprogramma op Vlaams niveau en de sportpromotionele activiteiten van de andere Sport voor Allen-actoren is ook een betrachting

die u naar voren schoof in uw beleidsbrief Sport 2010-2011. Om die afstemming te realiseren, wilde u een permanente stuurgroep Sportpromotie op te richten. Ook in de recente visienota Sport voor Allen 2011-2014 wordt het idee van een permanente stuurgroep Sportpromotie naar voren gebracht, met de volgende doelstelling: “Met het oog op een optimale samenwerking van de verschillende Sport voor Allen-actoren, moeten hun werkingen zo veel mogelijk op elkaar afgestemd worden en vooral de onderlinge communicatie en de informatiedoorstroming verbeterd worden.”

Uit een antwoord op een schriftelijke vraag bleek echter dat er nog geen permanente stuurgroep Sportpromotie werd opgericht. Wel werd er, zo meldde u, binnen de werkzaamheden van het Overlegplatform Sport voor Allen een specifieke werkgroep opgericht rond sportpromotie en evenementenbeleid. In die werkgroep zijn alle representatieve Vlaamse Sport voor Allen-actoren vertegenwoordigd. Net die werkgroep binnen het Overlegplatform Sport voor Allen schuift nu ook de deugdelijkheid van een dergelijke stuurgroep naar voren.

Minister, hebt u, zoals aangekondigd in uw beleidsnota Sport 2009-2014, een evaluatie laten uitvoeren van de verschillende sportpromotionele initiatieven, teneinde die in de breedte te stroomlijnen, om overlappingsen te vermijden? Zo ja, tot welke acties en conclusies heeft de evaluatie geleid? Zo nee, zal die evaluatie nog plaatsvinden of vindt u een dergelijke evaluatie niet meer opportuun? Waarom bent u desgevallend tot dat besluit gekomen?

De aangekondigde stuurgroep Sportpromotie werd nog niet geïnstalleerd. Nochtans onderstreepte u in uw recente visienota de waarde van een dergelijke stuurgroep voor de sportpromotie. Onderschrijft u nog altijd het standpunt uit die visienota? Zo ja, heeft de zienswijze, geformuleerd in de visienota Sport voor Allen, u ertoe aangezet om toch de stuurgroep Sportpromotie te installeren, zoals aangekondigd? Of bent u van mening dat de werkgroep Sportpromotie en evenementenbeleid de initieel voor de stuurgroep Sportpromotie bedoelde taak op zich kan nemen?

Hoe beoordeelt u de denkpiste die de werkgroep Sportpromotie en evenementenbeleid geformuleerd heeft in de visienota Sport voor Allen? Onderschrijft u die denkpiste? Hoe zult u die vertalen in concrete acties bestemd voor het Sport voor Allen-actieplan I?

**De voorzitter:** De heer Yüksel heeft het woord.

**De heer Veli Yüksel:** Minister, ik sluit me graag aan bij de bedenkingen die worden geformuleerd door mevrouw Werbrouck. Wij hebben die zaken ook aan bod laten komen tijdens de bespreking van de beleidsbrief. Wij hebben toen onder meer aangekaart dat de initiatieven die door Bloso op poten worden gezet, misschien niet het verwachte resultaat bereiken op het vlak van het aanzetten van meer mensen tot sport. Je kunt je afvragen of die dure pr-campagnes wel het verhoopte resultaat opleveren. Wij vinden dat de rol van de Vlaamse overheid, en dus ook van Bloso, aanvullend moet zijn ten opzichte van de private initiatieven.

Het effect van al die initiatieven is soms twijfelachtig. Ik denk dat we ook daar een aantal middelen kunnen weghalen en beter inzetten op andere zaken die vandaag nodig zijn op het gebied van sportpromotie en -participatie. We zouden een suggestie willen doen, minister en collega's, om het debat ten gronde hierover te voeren naar aanleiding van de visienota en het aangekondigde actieplan Sport voor Allen. Misschien is het beter om een grondiger debat te voeren wat dat betreft.

**De voorzitter:** Minister Muyters heeft het woord.

**Minister Philippe Muyters:** Mevrouw Werbrouck, zoals ik op de schriftelijke vraag nummer 579 al heb geantwoord, gaan we elk sportpromotioneel event systematisch evalueren. Tot op heden werden mij de evaluaties bezorgd van Dé Watersportdag, SportRock, de Gordel voor Scholen, het Megabeachvolleyfestival, de Zomer Sportpromotietoer en de vijf city events,



namelijk de Week van de Sportclub, de Sportdag voor Ambtenaren, het Nationaal Park in Beweging, de Senior Games en de Sportdoedels.

Deze evaluaties steunen op de resultaten van de bevestigingen van de deelnemers, van de lesgevers en van de medeorganisatoren van deze evenementen. Ze zijn besproken op de evaluatievergaderingen met alle betrokken partners. Globaal gezien zijn deze evaluaties positief. Uiteindelijk namen er meer dan 100.000 actieve sporters van alle leeftijdscategorieën deel aan deze sportpromotionele activiteiten, meestal in samenwerking met gemeenten of de provincie, de Vlaamse sportfederaties en de Stichting Vlaamse Schoolsport. Aldus werd een breed draagvlak gecreëerd om de sportpromotie 2011 op het terrein te realiseren.

De partners lijken mij ook tevreden. Als ik de vragen zie die we binnenkrijgen om ook in 2012 een aantal evenementen te organiseren, dan zie ik diezelfde zaken terugkomen. Bij de bespreking en de uitvoering van het sportpromotieprogramma 2012 zullen we natuurlijk rekening houden met de evaluaties en de mogelijke bedenkingen die er zijn gemaakt tijdens die evaluaties bij de vorige editie.

Het blijft mijn voorkeur wegdragen om op termijn een stuurgroep sportpromotie op te richten, waarin alle relevante Vlaamse Sport voor Allen-actoren vertegenwoordigd zijn. De huidige werkgroep die u hebt genoemd van het Overlegplatform Sport voor Allen, lijkt me vandaag een goede basis. Die werkgroep is nog in functie voor de opdracht voor het maken van een actieplan. Het is mijn bedoeling om het werk voort te laten zetten zolang hij bezig is met de visienota, om daarna de stap verder te zetten.

De bedoeling moet blijven om een optimale samenwerking tussen de verschillende Sport voor Allen-actoren te hebben en zo te zorgen dat er minder overlapping is, dat er regelmatige samenkomsten zijn zodat men een afstemming krijgt over de onderlinge communicatie en dat er informatiedoorstroming is omtrent het sportpromotiebeleid. Dat kan alleen maar iedereen ten goede komen.

De visienota als product van de acht werkgroepen van Sport voor Allen werd mij half september bezorgd en is een zeer degelijke vertrekbasis voor verdere actie. Ook de denkspistes van de werkgroep Sportpromotie en evenementenbeleid zijn helder en eenvoudig gesteld en bevatten zeker een aantal goede accenten. Vooraleer we hiermee aan de slag kunnen, is de afweging nodig van welke van die actiepunten we prioriteit willen geven, en ik zou zelfs bijna zeggen 'kunnen geven'. Ik ben naast minister van Sport ook minister van Begroting en Financiën. Als we iets extra moeten doen, moeten we dat kunnen realiseren met efficiëntiewinsten. Mijnheer Yüksel, dat is ook wat u naar voren brengt. We moeten vermijden dat er overlap is bij de verschillende initiatieven. Er moet een duidelijke afbakening komen van welke promotionele activiteiten door welke actor het best worden georganiseerd. Dat is de enige manier om dat te doen. Ik denk dat het nodig is dat we die oefening effectief doen. Dan kunnen we de stap verder zetten naar de visienota daaromtrent.

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Minister, ik dank u voor uw antwoord. Een evaluatie is natuurlijk een absolute noodzaak. Ze worden nu jaarlijks afzonderlijk geëvalueerd. Dan wordt gekeken naar deelnemers, tevredenheid en dergelijke. Ik denk dat dat niet voldoende is. Ik denk dat er vooral een gezamenlijke evaluatie moet worden gemaakt die kan kijken of er overlappingen zijn.

**Minister Philippe Muyters:** Dat heb ik toch gezegd. Ik dacht dat ik duidelijk naar voren heb gebracht dat we een evaluatie moeten maken en efficiëntiewinsten moeten krijgen door de overlap van de verschillende initiatieven na te gaan, een duidelijke afbakening te doen van wie wat moet doen en aanduiden welke actoren voor iets wel of niet in aanmerking moeten komen. Dit is wat de heer Yüksel vroeg: moeten we naast privé-initiatieven, nog andere initiatieven gaan organiseren of niet? Als er iets privé wordt georganiseerd, moeten we daarnaast dan nog een ander evenement organiseren? Die afweging is breder. Ik wilde in mijn

antwoord twee dingen naar voren brengen: de bestaande evenementen hebben we telkens op zich geëvalueerd, en daarnaast is er de globale evaluatie. Ik wil dit duidelijk stellen zodat u niet de indruk krijgt dat dat niet aan bod komt.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Ik heb recent een onderzoek gelezen van de heer Scheerder. Dat heeft aangetoond dat 10 procent van de Vlamingen geen sportparticipatie vertoont. Volgens dat onderzoek valt dat deels te verklaren door het feit dat de huidige sportpromotionele initiatieven die specifieke 10 procent niet bereikt. Daarom zal ik nogmaals vragen om alles te stroomlijnen en op elkaar af te stemmen. We moeten kijken hoe en waar we die 10 procent toch effectief kunnen bewegen om aan sport te doen. Ik denk dat het zeker nodig is dat we die stuurgroep hebben, want die kan effectief de taak op zich nemen om de concepten op elkaar af te stemmen en te coördineren om een effectieve goede werking te hebben en alle mensen onder dat dak te krijgen.

Ik ben in blijde verwachting. Ik hoop op een resultaat volgend jaar.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problematiek van plotse overlijdens naar aanleiding van de dood van een voetballer - 470 (2011-2012)**

**Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het screenen van jeugdige sporters op mogelijke hartafwijkingen - 471 (2011-2012)**

**Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het preventiebeleid inzake sportdoden - 486 (2011-2012)**

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Voorzitter, minister, collega's, de voetbalwereld werd onlangs met verstomming geslagen na de plotse dood van Bobsam Elejiko tijdens de match Merksem-Kaart. Het was al langer bekend dat deze voormalige profvoetballer problemen had met zijn hart, vandaar ook dat hij vandaag op een lager niveau speelde. Ondertussen werden we geconfronteerd met een vergelijkbaar ongeval, ditmaal met een tafeltennisser.

De betrokkene had verschillende testen ondergaan en heeft zelfs gehandeld naar het advies van zijn artsen en van zijn toenmalige club. Op dit vlak is deze zaak een voorbeeld van hoe het zou moeten, maar het is eveneens een teken aan de wand dat zelfs met een goede medische begeleiding deze problematiek ook niet volledig uit te sluiten is. De enige conclusie die we uit deze dramatische gebeurtenis kunnen trekken, is dat we beter kunnen en beter moeten doen in de toekomst.

Deze problematiek is niet nieuw, we hebben hier al meermaals over gedebatteerd. Middelen moeten worden vrijgemaakt om te sensibiliseren over deze problematiek, zeker ook op een lager sportief niveau, aangezien de medische begeleiding en omkadering daar vaak beperkter is en de noodzaak om zich medisch te laten opvolgen bij het sporten, ook niet altijd als belangrijk of als levensnoodzakelijk wordt beschouwd. Vandaar dat sensibiliseren inzake deze problematiek net zo belangrijk is.

Ik denk dat het belangrijk is om wel een onderscheid te maken tussen de professionele en niet-professionele sportbeoefenaar. Vooral in grote ploegen is er vaak een ruimere medische

omkadering, maar de druk en de manier waarop met medische informatie wordt omgesprongen, is eveneens anders bij de niet-professionele sportbeoefenaar. Daar is deze gebeurtenis een mooi voorbeeld van. De medische omkadering viel weg, maar ik denk dat beide doelgroepen een andere benadering vragen.

Daarmee komen we tot het belangrijkste punt van kritiek. Er is geen eenduidigheid in de manier waarop we sporters, professioneel of niet-professioneel, medisch begeleiden. Van club tot club, van atleet tot atleet, zijn er vaak grote verschillen in hoe zij hun medische omkadering benaderen. Hier kunnen we op beleidsvlak wel iets aan doen. Daarnaast moeten we toch nadenken over hoe we deze problematiek beter kunnen verankeren in de sportclubs en federaties en hoe we beter kunnen anticiperen op de problematiek.

De minister wil immers – en dat is heel terecht – in de toekomst meer mensen aan het sporten krijgen, zowel jong als oud. Dit betekent dat we ervan mogen uitgaan dat er zich in de toekomst ook meer dergelijke zaken zullen voordoen en we dus meer met deze problematiek zullen worden geconfronteerd.

Minister, welke maatregelen hebt u al getroffen inzake deze problematiek? Werd in extra maatregelen voorzien?

Zou het niet nuttig zijn om vanuit het beleid tot een eenduidig en samenvattend advies te komen met betrekking tot medische screening en omkadering?

In de begroting 2011 stond 500.000 euro ingeschreven voor sensibilisatie. Welke initiatieven werden hiermee genomen, met welk resultaat? Richtten deze initiatieven zich ook tot de jeugd toe of toch eerder tot de professionele sportbeoefenaar? En met het oog op de begroting 2012: wat zijn de plannen voor 2012?

**De voorzitter:** De heer De Gucht heeft het woord.

**De heer Jean-Jacques De Gucht:** Voorzitter, minister, collega's, ook kinderen kunnen geconfronteerd worden met bepaalde medische complicaties bij sportbeoefening en specifiek met hart- en bloedvatafwijkingen waarvan sommige een erfelijke inslag kennen. Het is dus belangrijk om jeugdige sporters op deze risico's te wijzen en om hun ouders en sportclubs te sensibiliseren. Concreet houdt dit in dat jonge sporters de mogelijkheid moeten krijgen om zich in erkende sportkenniscentra of in bepaalde ziekenhuizen te laten testen op bepaalde risicovolle afwijkingen, zoals hartafwijkingen, maar ook medische elementen inzake de groei, de spiersterkte, de voetstatiek, het beenlengteverschil, de wervelzuil of de luchtwegen verdienen de nodige aandacht.

Minister, welke concrete acties onderneemt de Vlaamse Regering om jonge sporters te sensibiliseren over medisch verantwoord sporten? Welke rol spelen de sportclubs hierin? Worden de sporters ook aangemoedigd om hun hart te laten controleren bijvoorbeeld via een elektrocardiogram?

Kunt u me een overzicht geven van de sportkenniscentra en ziekenhuizen waar men terecht kan met verzoeken om specifiek vanuit het sportgegeven een medisch onderzoek te ondergaan? Hoe zit het met de geografische spreiding? Laten de openingsuren van die instellingen toe dat ook jonge sporters, die vaak nog school lopen, gemakkelijk een onderzoek kunnen laten uitvoeren?

Hebt u een overzicht van de medische complicaties die zich nu het vaakst bij jonge sporters manifesteren?

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Voorzitter, minister, collega's, ook ik heb een vraag over hetzelfde onderwerp. De problematiek van de sportdoden kwam hier al vaker aan bod, we hebben er al heel wat schriftelijke vragen over gesteld. Volgens uw antwoorden is er sprake van 0,5 tot 1,5 gevallen van plotse doden per 100.000 sporters per jaar. Gebaseerd op

ongeveer 3 miljoen sportende Vlamingen, kunnen we zodoende spreken van 15 tot 45 jaarlijkse sportdoden.

De berichtgeving over de plotse dood van onze ex-profvoetballer Bobsam Elejiko doet deze discussie nu opnieuw opblaaien. De ex-profvoetballer heeft na een negatieve hartscreening zelf beslist om zijn carrière op een lager niveau voort te zetten. Hij wist wat er aan de hand was, hij wist dat zijn hart niet in orde was, het is dus niet omdat de medische omkadering is weggevallen dat hij niet wist dat zijn hart niet in orde was. Wie niet op hoog niveau mag sporten, mag volgens mij evenmin op laag niveau sporten. Misschien hebben de dokters een vergissing gemaakt en hadden ze hem moeten zeggen dat hij niet meer mocht sporten, maar ik ken het dossier niet. Wie is er in fout? Ik weet het niet.

U kon er alleszins niets aan doen, en dit feit mag ons niet afleiden van de essentie van de problematiek, namelijk dat we op basis van een systematische sportmedische keuring bij jonge sporters, een aantal, maar ook weer niet alle, risicohartpatiënten kunnen detecteren. Ik weet dat u geen voorstander bent van een verplichte hartscreening voor sporters, u gaf naar aanleiding van deze problematiek aan dat u ten eerste wenste in te zetten op de sensibilisatie en responsabilisering van de sporters en de sportfederaties. Daarnaast is er al reeds langer de verplichte medische keuring voor getalenteerde sporters.

De sensibilisatie is volgens u al aan de gang. U verwees in een antwoord op een actuele vraag naar de website [www.gezondsporten.be](http://www.gezondsporten.be), naar de nieuwsbrief van deze site en naar de nieuwsbrief van de website van Sport voor Allen. U stelde dat ongeveer 1500 mensen en 200 keuringsartsen de nieuwsbrief Gezond Sporten ontvangen. Daarnaast ontvangen nog eens ongeveer 1000 mensen de nieuwsbrief Sport voor Allen.

Indien we deze aantallen vergelijken met het aantal geschatte sportende Vlamingen, dat zijn er 3 miljoen, concludeer ik dat de nieuwsbrieven slechts een heel beperkte reikwijdte hebben. Daarnaast vertonen ook de bezoekersaantallen van de website [www.gezondsporten.be](http://www.gezondsporten.be) een dalend verloop, dat bleek uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag met nummer 419. Zo blijkt dat het aantal bezoekers is gedaald, van 405.699 in 2006 naar 282.836 in 2010. Dat is een daling met ongeveer 30 procent. Eenzelfde evolutie is merkbaar bij het aantal unieke bezoekers.

Minister, u hebt er verder op gewezen dat er in het globaal plan ‘gezond sporten’ aandacht wordt besteed aan acties om de cardiovasculaire screening te veralgemenen. U hebt ook gesteld samen met minister Vandeuren vorm te zullen geven aan een actieplan om de sensibilisatie ten aanzien van de sportfederaties te versterken. Bent u nog altijd van mening dat de huidige initiatieven met betrekking tot de sensibilisatie en de responsabilisering van zowel de individuele sporter als de sportfederaties voldoende doeltreffend zijn? Acht u geen bijkomende maatregelen of bijsturingen van het huidige gevoerde sensibilisatiebeleid noodzakelijk? In welke mate werd reeds vorm gegeven aan het aangekondigde actieplan om de sensibilisatie ten aanzien van de sportfederaties te versterken? Hoe wordt in het globaal plan ‘gezond sporten’ aandacht besteed aan deze problematiek? Welke concrete acties worden in dit plan naar voren geschoven?

**De voorzitter:** De heer Yüksel heeft het woord.

**De heer Veli Yüksel:** Voorzitter, geachte leden, ook deze problematiek is hier al meermaals aan bod gekomen. Na elk triest overlijden komt die opnieuw ter sprake. Nochtans hebben we het decreet Medisch Verantwoord Sporten, dat al twintig jaar bestaat. Dit decreet is meer dan een antidopingdecreet. Het behelst ook andere zaken, meer bepaald het geheel van preventieve en curatieve maatregelen, bepalingen en aanbevelingen die iedereen in acht moet nemen met het oog op het fysieke en psychische welzijn van sporters. Meer concreet verwijst ik naar de artikelen 7 en 8. Artikel 7 bepaalt: “Elke sportvereniging is, rekening houdend met het specifieke karakter van de door haar geregelde sportactiviteiten, verplicht: 1° de medisch verantwoorde sportbeoefening voor de sporter te bewaken en te waarborgen”. Het vierde punt

van dat artikel verplicht de sportverenigingen “aan de regering de garantie te verlenen dat alle maatregelen genomen worden om een medisch verantwoorde sportbeoefening te bevorderen”. Artikel 8 bepaalt dat de taak vermeld in artikel 7, eerste lid, ten eerste, voor elke sportvereniging betrekking heeft op het naleven en doen naleven van een aantal zaken, die ik hier niet zal opsommen.

Blijkbaar volstaat deze wetgeving echter niet om sportdoden en -slachtoffers te vermijden. De vraag rijst dus misschien of we de regelgeving moeten aanpassen of andere maatregelen moeten nemen. Het lijkt me dat een van de beide moet gebeuren. Minister, we hebben dit punt nogmaals ter sprake gebracht bij de behandeling van de beleidsbrief en de begroting van 2011. We blijven erop aandringen dat er ook voldoende aandacht zou blijven gaan naar het beleid qua medisch verantwoord sporten dat niet het bestrijden van doping behelst, naar de preventie van sportkwetsuren en het bevorderen van een gezonde en verantwoorde sportbeoefening, zodat de Vlaming levenslang kan blijven sporten. De samenwerking met uw collega van Welzijn, minister Vandeurzen, is ter zake zeker cruciaal.

**De voorzitter:** De heer Van Dijck heeft het woord.

**De heer Kris Van Dijck:** Voorzitter, als een dergelijk incident zich voordoet, weet je op voorhand al dat daar vragen over zullen worden gesteld. Mijn betoog is misschien wat defaitistisch. Laat dit duidelijk zijn: elk overlijden is er een te veel, zeker als het gebeurt tijdens sportbeoefening, die net een betere gezondheid beoogt. We kunnen niet voorbijgaan aan deze casus.

Minister, er is het beleid dat wordt gevoerd. Er is het beleid zoals we dat optimaal zouden willen voeren. U bent immers inderdaad bezig met een aantal wijzigingen. Ik vraag me af of we een incident als dit überhaupt kunnen voorkomen. Ik stel vast dat de betrokkene wist dat er een probleem was. Hij was in kennis gesteld van dat probleem. Ik meen niet dat de overheid zo ver moet gaan dat ze iedereen bij de hand houdt. Ze kan wel zeggen dat dit kan, maar ik zou het er erg moeilijk mee hebben, mocht ze zeggen dat dit niet kan. De overheid moet een aanbod doen, maar er is ook de individuele verantwoordelijkheid van eenieder. Hij of zij moet goed beseffen waar hij of zij mee bezig is.

Minister, ook ik kijk in ieder geval uit naar uw antwoord. Ik weet immers dat hierover gesprekken worden gevoerd met de minister van Welzijn.

**De voorzitter:** De heer D’Hulster heeft het woord.

**De heer Steve D’Hulster:** Het lijkt me onbegonnen werk om systematisch al onze sporters te screenen. Als we ervan uitgaan dat ongeveer 60 procent van de Vlamingen sport, dan zouden we van 3 à 4 miljoen mensen een elektrocardiogram moeten afnemen en hen medisch moeten screenen. Dat lijkt me weinig realistisch. Dat gebeurt nu ook niet. Heel veel sporters voetballen, net als ik, al tien jaar op basis van vier sit-ups, tien keer opdrukken en eens hoesten bij de dokter. *(Gelach)*

Het lijkt me wel belangrijk dat we genoeg sensibiliseren over de alarmbelletjes, de signalen die erop kunnen wijzen dat er kleine of grote problemen zijn, zodat mensen dan zelf de stap zetten naar een uitgebreidere screening.

**De voorzitter:** De heer Caron heeft het woord.

**De heer Bart Caron:** Straks stel ik een vraag over sporten in clubverband. Ik wil een link maken tussen dat sporten en dit punt. Het lijkt me onmogelijk om de samenleving op te zadelen met de verantwoordelijkheid voor alle burgers en hun gedrag. Dat is immers eigenlijk wat impliciet gebeurt in deze vragen. Als we sporten in georganiseerd verband promoten, dan kunnen er in clubs vormen van medische check-up zijn. Ik ben een recreatief sporter. Ieder jaar laat ik me één keer onderzoeken. Het is mijn lokale club voor recreatieve atletiek die mij daartoe stimuleert. Dat is goed: op die manier krijg ik die check-up. Ik zou het ook zonder kunnen doen, maar ik neem dat erbij. Dat is mijn verantwoordelijkheid.

Minister, de burger moet dus zelf verantwoordelijkheid nemen. Hij moet proberen zo veel mogelijk in clubverband te sporten, en van de faciliteiten daar gebruik te maken. Ik meen niet dat we de sportwereld mogen beladen met de verantwoordelijkheid. Die ligt bij andere niveaus van de samenleving. Mijn stelling is vrij libertijns, ik weet het. Met alle respect en spijt voor de slachtoffers, maar we kunnen de sportwereld daar echt niet mee beladen.

**De voorzitter:** De heer Wienen heeft het woord.

**De heer Wim Wienen:** Voorzitter, we hebben deze problematiek inderdaad al meermaals aangekaart. Wat dit geval wat anders maakt, is natuurlijk dat de sporter in kwestie zelf op de hoogte was van zijn hartproblemen. Ik wil dit wat ruimer bekijken. Minister, ik heb u, net als de ministers Smet en Vandeuren, daar al schriftelijk over ondervraagd. Ik zie mogelijkheden in het opsporen van hartafwijkingen via het medisch schooltoezicht. Ik blijf daarin geloven. Zoals we allemaal weten, kunnen die hartafwijkingen immers al op zeer jonge leeftijd worden vastgesteld. Het lijkt me dan ook voor de hand liggen om bij het medisch schooltoezicht ook een harttest in te voeren. De heer Van Dijck was het daar toen ook mee eens. Ik weet dat dit niet uw bevoegdheid is. Minister Vandeuren is daar bevoegd voor. Ik zou het echter op prijs stellen, mocht u nog eens samen met hem bekijken wat er op dat vlak mogelijk is. Minister Vandeuren heeft gezegd dat dit praktisch niet haalbaar is, dat het onmogelijk is. Mij lijkt het echter een logische werkwijze om jonge sporters op de hoogte te brengen van een mogelijke hartafwijking.

**De voorzitter:** Minister Muylers heeft het woord.

**Minister Philippe Muylers:** Mijnheer Van Dijck, mijnheer Caron, nee, we zullen nooit alle casussen kunnen voorkomen, en ja, ik ben het er helemaal mee eens dat er effectief een grote persoonlijke verantwoordelijkheid meespeelt. Nee, we moeten niet naar de sportclubs wijzen als er iets misloopt.

Twee, dit is hier al veel behandeld en ik ga niet alles herhalen. Ik zal zeggen waar u alles kunt terugvinden: schriftelijke vragen 507 van 8 juli 2010 van de heer Wienen, 361 van 23 maart 2011 van de heer Gysbrechts, 419 van 12 april 2011 van mevrouw Werbrouck, 510 van 15 juni 2011 van mevrouw Werbrouck. Ik verwijs ook naar de vragen om uitleg 1753 en 1764 van 15 maart 2011 van de dames Godderis-T'Jonck en Werbrouck die ik op donderdag 7 april heb beantwoord. Er was ook nog een actuele vraag ergens in maart. Ik sta nog steeds achter dezelfde stellingen. Dat is het voornaamste deel van mijn antwoord.

We kunnen niet bij elk ongeval een vragenreeks op de agenda zetten. Ik kan alleen maar mijn antwoorden telkens herhalen. Ik blijf daar achter staan. Herlees ze. Vindt u daar iets nieuws, kom er dan mee naar hier.

Een evaluatie van het huidige keuringsbeleid is vandaag inderdaad te eenzijdig gericht op topsporters. Dat moeten we hoe dan ook evalueren en wijzigen. Ik ben het met de vraagstellers eens dat elke sporter, van beginner tot topsporter, de juiste begeleiding moet krijgen naar een gezonde sportbeoefening. Ik ben mij ervan bewust dat we het huidige keurings- en sensibiliseringsbeleid moeten bijsturen, wel op een doordachte en onderbouwde manier.

Mijn actieplan Gezond Sporten bundelt de acties en initiatieven om de kwaliteit van de sportmedische keuring te verbeteren, de sensibilisering performanter te maken en de randvoorwaarden voor een gezonde en duurzame sportbeoefening te verbeteren. Het actieplan zal weldra worden behandeld door de Vlaamse Regering. Uit de vraagstelling kwam al naar voren dat de link tussen ons werk hier en gezonde sport zeer groot is. Eerst heb ik het actieplan voorgelegd aan mijn collega Vandeuren met de vraag om opmerkingen en suggesties te formuleren. Dit lijkt me echt een beleid om samen te voeren. Ik hoop eerstdaags zijn feedback te krijgen zodat we dat samen verder kunnen uitwerken.

De hoofddoelstelling van het actieplan Gezond Sporten is dat alle Vlamingen op een gezonde manier kunnen sporten. Om dit te realiseren is het plan opgebouwd rond vier pijlers: sensibiliseren, screening, adviseren en monitoring. Ik ga nog niet in detail treden, ik wil eerst minister Vandeurzen horen. Kom me dus straks niet zeggen: ah, het zijn vijf pijlers, want dan komt dat uit het overleg met minister Vandeurzen.

In 2011 zijn reeds vier projecten van het actieplan Gezond Sporten opgestart: de organisatie, morgen, van een rondetafelconferentie rond vechtsporten in het algemeen en risicovechtsporten in het bijzonder; het opstellen van richtlijnen met betrekking tot het promoten van blessurepreventie en het voorkomen van gezondheidsschade; de ontwikkeling van een elektronische tool met integratie in het elektronisch medisch dossier van de huisartsen en basisbeslissingsondersteuning, en de subsidiëring van kleinschalige sportinfrastructuur van lokale overheden voor de renovatie van sportvloeren en de aanleg van Finse pistes.

De resultaten van deze projecten zullen in 2012 gekend zijn en moeten dienen als basis voor het verdere sensibiliserings- en screeningsbeleid. De rondetafelconferentie vechtsporten moet leiden tot beleidsaanbevelingen voor de implementatie van generieke richtlijnen voor risicovechtsporten in 2012, waaronder uiteraard richtlijnen voor sportmedische keuring; in de loop van 2012 kunnen de richtlijnen met betrekking tot het promoten van blessurepreventie en het voorkomen van gezondheidsschade beschikbaar gemaakt worden voor de federaties en andere stakeholders en gecommuniceerd worden aan het brede publiek. De elektronische tool voor het preventief sportmedisch onderzoek zal dienen als basis voor een vormingsaanbod aan huisartsen en sportartsen. Op die manier krijgen we een stroomlijning.

Verdere plannen voor 2012 zijn tevens: het vernieuwen van de website [www.gezondsporten.be](http://www.gezondsporten.be), het bepalen van een communicatiestrategie, het opmaken van een mediaplan en het uitwerken van een nieuw ontwerp van decreet inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening. De heer Yüksel verwees ernaar, we gaan het Antidopingdecreet uittrekken. Het voorontwerp ervan is bijna klaar.

Sportbeoefening is in de eerste plaats bevorderlijk voor de gezondheid en moet zo veel mogelijk gestimuleerd worden. De meest voorkomende medische complicaties bij sportbeoefening zijn sportletsels. Het ongemak dat dit veroorzaakt, weegt echter op lange termijn niet op tegen de gezondheidsvoordelen van een levenslange sportbeoefening. Bij een sportletsel zeggen de mensen altijd “sporten is gezond”. Dat is maar een klein ongemak op korte termijn. Dat weegt niet op tegen de grote voordelen van levenslang sport beoefenen. Een van de belangrijkste doelstellingen van mijn actieplan gezond sporten is er juist op gericht om deze gezondheidsschade grotendeels te helpen voorkomen.

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Ik dank u voor uw antwoord, minister. Voor mij is het heel duidelijk: in deze problematiek verwijten we elkaar niets.

Er zijn al veel vragen over gesteld, dat klopt, maar dat is logisch. Als er zoiets gebeurt, voelt iedereen zich geroepen om aan te sluiten. De vragen komen niet uit het niets. Iedereen heeft zich aangesloten. Dat is terecht. Het gaat hier niet specifiek over het genoemde incident. Dit incident duidt een problematiek. De vraagstellers zien de kwestie veel breder. U verwees naar het decreet, net als de heer Yüksel. Dat decreet is er, maar we mogen niet iedereen bij de hand nemen en begeleiden.

De sensibilisering is het belangrijkste, daar hebben we al vaak over gesproken. Bij de kleine clubs, bij de sporter, op het terrein leeft dat nog niet voldoende. Dat is de uitdaging. Vandaar mijn derde vraag. Ik ben blij dat u daar uitgebreid op hebt geantwoord. U hebt de projecten toegelicht van 2011 en het budget voor sensibilisering. Dat was me vorig jaar al opgevallen, dat was een heel interessant budget. U hebt de vier projecten toegelicht. De problematiek is natuurlijk breder. De projecten kunnen allemaal op mijn steun rekenen. We hebben het hier al

gehad over sportletsels, sporten houdt risico's in. Medische aandoeningen zullen er altijd zijn, dat kunnen we nooit helemaal uitbannen. Uiteraard moeten we blijven zeggen dat sporten gezond is en moeten we iedereen blijven stimuleren om te bewegen en te sporten.

Uw uitleg bij de voornemens voor 2012 was zeer interessant. Voor mij is heel belangrijk dat we heel concreet tot op dat kleinste sportveldje aan de mensen duidelijk kunnen maken dat er mogelijkheden zijn. Het zal moeilijk zijn, dat is onze uitdaging. Ik heb het vroeger al gezegd, dat is het belangrijkste wat we kunnen doen. Dan is het uiteraard aan de federatie, de club en vooral het individu zelf om zich te laten onderzoeken. Het is gewoon een goede raad.

**De voorzitter:** Ik wil nog een technische opmerking maken. Het is niet omdat iemand aansluit dat men hetzelfde zegt.

Mag ik eens een andere vraag stellen? Stel dat er zich vandaag – wat ik niet hoop – een nieuw geval voordoet, hebben we dan volgende week vragen in de commissie Sport, ja of neen? In uw logica zeker. We moeten ons daar toch echt eens over beraden.

**De heer Peter Gysbrechts:** Waarom met mijn logica zeker? Neen. Ik duid hier wat er gezegd is. Ik heb gezegd dat het feit dat de vragen worden gesteld, komt door een gebeurtenis, maar het zit veel breder. Het sluit aan bij alle vragen die er reeds zijn gesteld aan de minister over sensibilisatie. Ik zeg net dat het wel belangrijk is en dat het bewezen wordt door de nuttige aansluiting van de collega's. Ik begrijp niet waarom u daar gebeten op reageert. Ik apprecieer de aansluiting van de collega's, want die duiden het probleem.

**De voorzitter:** Ik ben absoluut niet gebeten. Een aantal collega's zeggen net het omgekeerde. Ik heb hen zeer aandachtig beluisterd. Ze zeggen: als er zich een nieuw feit voordoet, gaan we over een bestaand, lopend beleid, waar al zeer veel tekst en uitleg over is gegeven, niet telkens opnieuw vragen stellen. Stel dat er een nieuw geval komt – nogmaals, wat ik niet hoop, al was het maar voor de agenda –, zullen er dan nieuwe vragen komen? Ik kan me niet inbeelden dat er in 24 of 48 uur iets verandert aan dat beleid. Gaan we dan de kunst hebben om ons te onthouden?

**De heer Peter Gysbrechts:** De collega's zijn allebei tot de conclusie gekomen dat er sensibilisatie nodig is. De minister heeft een aantal nieuwe feiten gegeven die heel nuttig zijn.

**De voorzitter:** Mijnheer Gysbrechts, ik ga het reglementair spelen. Indien een commissievoorzitter – maar dat is niet zo bij ons – bij de behandeling van een vraag om uitleg zou beschikken over de ingediende schriftelijke vragen en de antwoorden daarop, dan had ik waarschijnlijk zelfs al die vragen niet aangenomen. Alleen is het in dit parlement zo – en dat is zeer vreemd – dat wij bij de beoordeling van vragen om uitleg niet weten wat de schriftelijke vragen zijn. Soms is het anders. Soms zijn er auteurs van vragen om uitleg die heel spontaan zeggen dat ze over een kwestie schriftelijke vragen hebben ingediend, en dat het antwoord op die schriftelijke vragen hen noopt om dieper in te gaan op de kwestie, omdat ze het niet begrijpen of omdat er bijkomende uitleg wordt gegeven.

**De heer Jean-Jacques De Gucht:** Voorzitter, iedereen heeft een afgevaardigde in een bepaald Bureau in dit parlement. Dat iedereen daar eens brainstormt.

**De voorzitter:** Het is omgekeerd: ik geef hier de mensen het woord. Ik stel voor dat u zich daar vooral aan houdt en dat u misschien eerst het reglement eens leest.

De heer De Gucht heeft het woord.

**De heer Jean-Jacques De Gucht:** Minister, ik kijk uit naar uw plan. Ik hoop dat wij daar dan ook een open discussie over kunnen voeren. Toch wil ik erop wijzen dat ik geen antwoord heb gekregen, ook niet binnen de zaken die naar voren geschoven zijn. Ik vond het wel spitsvondig van u.

Een van de vragen die jonge sporters hebben, is waar ze terecht kunnen. Eendracht Aalst heeft bijvoorbeeld een samenwerking met professor Brugada. Op woensdagnamiddag maakt



hij daar speciaal tijd voor. Je geraakt daar heel moeilijk binnen. Is er een visie vanuit het beleid om ervoor te zorgen dat sportclubs en ouders weten waar ze terecht kunnen? Provinciale sportieve centra kunnen daar bijvoorbeeld eventueel voor ingeschakeld worden, maar zijn die ook beschikbaar op de uren dat ouders er met hun kinderen naartoe kunnen? Is daar een overzicht van, zodat mensen ten minste weten waar en hoe?

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Minister, ik denk dat we toch kunnen stellen dat de sensibilisatie deels ontoereikend is, maar u bent ermee bezig, u bent in overleg met minister Vandeuren. Ik hoop in de toekomst dat we nog minder sportdoden hebben.

Ik ga het volgende nog een keer aanhalen, minister. Als mensen naar een dokter gaan om een briefje te laten ondertekenen om wedstrijden te mogen doen, vraagt de huisarts of de persoon in kwestie zich goed voelt. Als die ja zegt, tekent hij dat. Ik hoor hier net vertellen dat iemand nog eens tien keer moest pompen en vijf keer hoesten. Ik denk dat we de huisartsen dringend moeten sensibiliseren en hen zeggen dat ze hen ten minste wat moeten onderzoeken of ten minste eens naar het hart van de sporter moeten luisteren. We moeten de website over gezond sporten opnieuw aanpassen en verbeteren. We moeten er alles aan doen om minder sportdoden te hebben op het einde van een jaar. Minister, ik steun volledig uw beleid, maar we moeten er blijven op inzetten tot we nog minder sportdoden hebben.

**De voorzitter:** Minister Muyters heeft het woord.

**Minister Philippe Muyters:** Mijnheer De Gucht, in elk geval is het zo dat ook die filosofie wordt meegenomen naar het gezond sporten. Wat topsport betreft, zijn er negen kenniscentra, in Brussel, Leuven, Vilvoorde, Gent, Brugge, Sijsele-Damme, Roeselare-Menen, Antwerpen en Edegem. Dat is wat ik bedoelde toen ik zei dat het vandaag te veel gericht is op het topsportgebeuren. We moeten het opentrekken. Ik heb gezegd dat sensibilisatie en screening de verschillende pijlers zijn. Ook dat nemen we effectief mee, daarin is voorzien in het plan.

Ik wil aan iedereen uitdrukkelijk het volgende meegeven. Ik vind de link met minister Vandeuren zo belangrijk omdat als je iets omtrent het medische aspect moet doen, dat ook medisch een goedkeuring moet krijgen. Mevrouw Werbrouck, zal ik eens een keertje gaan zeggen of vier keer pompen, of tien of twintig keer, een goede test is? Ik weet niet wanneer iets een goede test is. Laat ons dat vanuit medisch oogpunt bekijken. De complexiteit is daarbij heel belangrijk. Gaan we iedereen heel zware testen laten doen? Wie gaat alles betalen? We moeten dat in zijn geheel bekijken. Dit is wat ik probeer te doen in het gezondheidsplan dat ik heb voorgelegd: een stuk sensibiliseren en de drie andere pijlers effectief realiseren.

Ik hoop over een aantal weken de reactie van minister Vandeuren te krijgen en daarna het voorstel voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Daarna kunnen we dat hier wel even bespreken.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vermelding van België op de zwarte lijst van het WADA - 534 (2011-2012)**

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Het Wereldantidopingagentschap (WADA) heeft een lijst gepubliceerd met landen en organisaties die de antidopingcode wel ondertekenden, maar niet respecteren. Daarop staan 7,5 Europese landen, een raar getal, waaronder België. Vlaanderen

heeft zijn huiswerk gemaakt, net zoals de Franse Gemeenschap. Maar het Brusselse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap voldoen blijkbaar nog steeds niet aan de WADA-code.

Dat nieuws verbaasde mij toch een beetje. De minister heeft in het verleden toch altijd verteld dat er een samenwerkingsakkoord is tussen de verschillende gemeenschappen. Tijdens de gedachtewisseling in de commissie op 3 maart 2011 over het samenwerkingsakkoord inzake dopingpreventie en -bestrijding in de sport, werd het volgende verklaard: “Met het samenwerkingsakkoord wordt vorm gegeven aan een correcte, meer uniforme en efficiënte toepassing van de WADA-code in heel België. Dat is belangrijk voor de behandeling en gelijkberechtiging van alle sporters, vooral voor wat betreft de verblijfsgegevens, de whereabouts.” Daar versta ik uit dat alle gemeenschappen wel degelijk conform de WADA-code waren.

Verder werd in die bespreking gezegd dat er intensief van gedachten werd gewisseld tussen de betrokken ministers, maar dat ook met het BOIC en de koepel van de Vlaamse en Franstalige sportfederaties werd gesproken. Ook met het WADA werd over de visies reeds herhaaldelijk informeel overlegd. En toch staan we vandaag op de zwarte lijst.

De vraag is nu in hoeverre de Vlaamse atleten lijden onder dit Belgische probleem. Als Vlaanderen hebben we ons werk gedaan. Het zou jammer zijn dat de Belgische delegatie in de problemen dreigt te geraken doordat de andere gemeenschappen hun huiswerk nog niet gemaakt hebben. Het WADA dreigt immers met sancties. Er zijn nog geen potten gebroken. Het BOIC ziet het zover niet komen. Het zou maar een kwestie van weken zijn. Begin 2012 zou alles in orde moeten zijn.

Hoe komt het dat ondanks het samenwerkingsakkoord van enkele maanden terug België vandaag op de zwarte lijst staat? Wat zijn de mogelijke gevolgen voor Vlaanderen? Hoe komt het dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap nog niet conform de WADA-code zijn? Wat was het laatste informele overleg met het WADA? Wat is daar juist besproken en wat is daar beloofd? Zijn daar deadlines besproken?

Welke aspecten zouden nog niet conform de WADA-code zijn? Wat moet er geharmoniseerd worden tussen de gemeenschappen? Op welke termijn ziet u dit rechtgezet worden? Heeft het BOIC gelijk als het “begin 2012” zegt? Wat is de uiterste datum waarop het in orde moet zijn? Zult u nog overleg plegen met de collega’s in de andere gemeenschappen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, of hebt u intussen al overleg gehad?

**De voorzitter:** De heer Deckmyn heeft het woord.

**De heer Johan Deckmyn:** Minister, ik ondersteun de kritische vragen van de heer Gysbrechts ten volle. Opnieuw blijkt de Belgische constructie Vlaanderen in een slecht daglicht te stellen, nu op het vlak van antidopingbeleid.

De minister heeft er zich in het verleden toe geëngageerd om via samenwerkingsakkoorden inzake dopingpreventie en -bestrijding met alle gemeenschappen in België een doeltreffend beleid ter zake te voeren. Doordat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap achterblijven, is België door het WADA nu op een zwarte lijst gezet.

Ik ben dan ook bezorgd over de gevolgen voor de Vlaamse sporters. Is er een probleem ter zake? Wat is het gevolg voor Vlaanderen van het feit dat wij op die zwarte lijst terechtkomen? Hoe zult u dit probleem aanpakken? Hebt u al overleg gepleegd met uw collega’s van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap? Hebt u al engagementen ter zake verkregen?

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Minister, we weten dat we vorig jaar en dit jaar gewerkt hebben rond het Vlaamse antidopingbeleid. Vlaanderen is daarin een voortrekker geweest. Ik hoop dat u die voortrekkersrol blijft spelen.

We zijn in Vlaanderen conform alle regels. Er is een samenwerkingsakkoord, gericht op de harmonisering. Enkel de Duitstalige Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moeten die nog omzetten in wetgeving en decreten. Daar kunt u niet veel aan veranderen, minister, maar u kunt uw collega-ministers er misschien eens op wijzen wat ons te wachten staat, en hen aansporen om verder te werken.

Ik ben in elk geval blij te kunnen zeggen dat wij in Vlaanderen conform zijn. Dat is voor mij het belangrijkste.

**De voorzitter:** Minister Muyters heeft het woord.

**Minister Philippe Muyters:** Mevrouw Werbrouck heeft al een deel van het antwoord gegeven. Dat is inderdaad de situatie: er is een samenwerkingsakkoord gesloten, en de bedoeling is om een oplossing te hebben conform de WADA-code. Het samenwerkingsakkoord is natuurlijk maar een eerste noodzakelijke stap. Dan zitten we nog niet automatisch aan de implementatie van de code in de vier nationale antidopingorganisaties (NADO's) in België.

Het uitwerken van codeconforme antidopingregelgeving kan enkel door de gemeenschappen zelf gebeuren, door het aannemen in eigen regelgeving. De Vlaamse Gemeenschap was al codeconform sinds 1 augustus 2008. We hebben dan druk gezet op de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om mee te gaan in de WADA-conformiteit. Daarom heeft de Coördinatieraad medisch verantwoord sporten onder mijn voorzitterschap twee jaar geleden het initiatief genomen voor een intergemeenschappelijk samenwerkingsakkoord. Ik heb de andere gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie sindsdien continu aangespoord en zelfs actief geholpen om zelf ook codeconforme antidopingregelgeving uit te werken. Ik heb zelfs voor hen de lijn gelegd naar het WADA.

De Franse Gemeenschap heeft ook vandaag nog geen codeconforme regelgeving, maar is wel 'code compliant' verklaard, omdat haar ontwerp van antidopingdecreet codeconform is, hoewel het nog niet formeel is goedgekeurd door het parlement. De Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, die wat later van start zijn gegaan met het omzetten van het akkoord in wetgevend werk, zijn niet 'code compliant' verklaard, omdat het WADA nog een aantal opmerkingen had bij hun laatste legistieke ontwerpen en er geen tijd meer restte om aan die opmerkingen tegemoet te komen voor de definitieve beoordeling over België's 'code compliance', half november op de foundation board.

Wat de concrete gevolgen zijn voor Vlaanderen, is heel onduidelijk. In principe moet de NADO 'code compliant' zijn, opdat een land nog internationale sportmanifestaties kan organiseren en om een lab te hebben. Wij hebben een lab, het Docolab in Gent. Dat was tot nu een door WADA erkend lab.

Het probleem is dat wij het enige land zijn met vier NADO's. Daar is eigenlijk geen regelgeving voor. Voor hen is dat een onvoorziene situatie, want alle andere landen hebben maar één NADO. Vlaanderen is wel 'code compliant', en het lab ligt in Gent, en dus in Vlaanderen. De vraag is echter of hier de NADO Vlaanderen telt, dan wel de NADO België.

Wij hebben op 24 november nog contact gehad met het WADA, meer bepaald met de heer Rune Andersen, de WADA-verantwoordelijke voor code compliance. Hij antwoordde het volgende: "As for the consequences for organizing events; that is up to the sports movement to decide and take action. As for your lab, that is a difficult one, since the situation in Belgium is special, to say the least. So we will have to come back on that. As for now, however, you should continue the good work both in your NADO and in the lab. Let's try to work together to assist the two remaining communities to become code compliant."

Ik denk dus niet dat ze vandaag maatregelen zullen nemen met betrekking tot ons lab, maar ze vragen wel om verder te doen. Zij weten welke inspanningen wij in Vlaanderen al hebben

gedaan om de andere drie even ver te krijgen. Toen ik begon als minister, was er nog niets, ook niet in de Franse Gemeenschap.

Om 'compliant' te zijn, moet aan twee voorwaarden worden voldaan: het aanvaarden van WADA-conform verklaarde regelgeving inzake dopingbestrijding en het effectief uitwerken en in de praktijk brengen van een antidopingprogramma. De opmerkingen die het WADA nog heeft bij de legistieke ontwerpen van de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, hebben voornamelijk betrekking op het resultatenbeheer, de procedure voor toestemming wegens therapeutische noodzaak en de objectieve aansprakelijkheid van de sporter voor wat er zich in zijn lichaam bevindt.

De beoordeling van het praktische programma heeft betrekking op bijvoorbeeld de effectieve uitvoering van dopingcontroles binnen en buiten wedstrijdverband, het resultatenbeheer, het instellen van een procedure voor toestemming wegens therapeutische noodzaak en het effectief uitwerken van preventie- en informatietools aangaande dopingbestrijding. Bijgevolg betreft het een beoordeling door het WADA van de tweede opdracht, namelijk de praktische uitvoering van regelgeving.

De Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie hebben mij uitdrukkelijk beloofd dat de aangepaste ontwerpen begin 2012 klaar zullen zijn. Momenteel zitten zij in hun legistieke weg op schema om dat te halen. Ik heb mijn Vlaamse vertegenwoordigers binnen de coördinatieraad ook de opdracht gegeven om de collega's blijvend te ondersteunen. Ik heb daartoe ook contact opgenomen met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) om dit in het licht van Londen 2012 te helpen faciliteren, zodat ook zij druk leggen bij de anderen om dat in orde te brengen.

Wij hebben, met die basis van antidoping maar ook in het kader van de teamsporten, een nieuw akkoord gesloten met het BOIC en met de verschillende gemeenschappen. Collega's, ik stel voor dat ik dat akkoord aan de secretaris en de voorzitter overmaak, zodat het vervolgens aan u kan worden overgemaakt. De filosofie erachter is dat we in teamsporten, zolang de gemeenschappen niet op zich worden erkend, voor een aantal zaken, bijvoorbeeld antidoping, met respect voor de autonomie van elke gemeenschap zullen samenwerken, zodat we nog betere prestaties kunnen behalen. Dat zal steeds gebeuren onder het voorzitterschap van de verschillende ministers van Sport, met het BOIC in een ondersteunende rol.

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Minister, dank u voor uw antwoord, maar toch vooral voor alles wat er al in deze materie is gebeurd. Wij zijn blij aan de Vlaamse kant te staan. Hier is het heel duidelijk. Wij zijn met alles in orde. Wij moeten nu de inspanning leveren om de rest mee over de lijn te trekken. Vandaar de bekommernis ten aanzien van de Vlaamse atleten. Het is toch wat onduidelijk. Een olympisch comité kan toch moeilijk op een bepaald ogenblik zeggen dat het dit als land bekijkt. Als er een probleem is, is er altijd een risico. Uw antwoord toont aan dat er een groot vertrouwen is ten aanzien van Vlaanderen. Dat valt toe te juichen. Wij moeten dit onder de aandacht blijven houden om ervoor te zorgen dat onze vrienden in dit land volgen, zodat er geen problemen van komen.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evolutie van de organisatie en beleving van het sportgebeuren**  
- 572 (2011-2012)

**Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over sporten in clubverband**  
- 577 (2011-2012)

**Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de leegloop van de sportclubs in Vlaanderen**  
- 593 (2011-2012)

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Recent verschenen er in de media een aantal berichten met als titel ‘Sportclubs lopen leeg’. De hoofdgedachten hierin waren dat jongeren meer en meer voor het plezier sporten, maar dat ze hierbij meer en meer sporten in een lichte sportgemeenschap en minder kiezen voor een traditionele sportclub. Dit is geen verrassende conclusie. In oktober werd deze conclusie ook veelvuldig naar voren geschoven tijdens het Sporta-congres op basis van de, ook in de artikels aangehaalde, studie van de professoren Jeroen Scheerder en Jan Seghers.

Professor Scheerder stelt vast dat de sportparticipatie bij jongeren vrij hoog ligt. Ongeveer 90 procent van de Vlaamse jongeren doet aan sport. Hierbij is het wel noodzakelijk om aan te stippen dat een heel ruime definitie van sport gehanteerd werd. Daarnaast blijkt dat ongeveer 55 procent van deze jongeren ook meerdere malen per week aan sport doet. In het algemeen kunnen we dus stellen dat de sportparticipatie bij de jongeren zeer hoog ligt. Minister, dit is ook wat u nastreeft: zoveel mogelijk mensen aanzetten tot een actieve sportparticipatie.

Belangrijk is evenwel de evolutie die de professoren in hun studie opmerkten. Het blijkt namelijk dat de lijst van populaire sporttakken de laatste jaren nogal veranderd is. Het basketbal blijkt nu een voornaam slachtoffer te zijn. Daarnaast constateren de professoren ook dat jongeren, en ook ouderen, in vergelijking met vroeger veel meer individueel sporten en sporten binnen een soort van lichte sportgemeenschap, waarbij er in groep aan sport gedaan wordt zonder dat er sprake is van een langdurig lidmaatschap. De sportparticipatie bij jongeren ligt, zoals gesteld, vrij hoog. De vraag is dan ook of we ons ongerust moeten maken over het feit dat de traditionele sportclubs minder populair worden.

Deze evolutie kan ook voor sportclubs een win-winsituatie opleveren als ze hier doordacht op inspelen, maar we moeten ook waakzaam zijn voor het feit dat zowel traditionele subsidiesystemen als een aantal decreten, bijvoorbeeld het decreet Medisch en Ethisch Verantwoord Sporten, zijn uitgewerkt met het oog op de sportfederaties. En dit terwijl de individuele sporters en/of sporters uit de lichte sportgemeenschap vaak geen deel uitmaken van een sportfederatie. De heer Umans, secretaris-generaal van de Vlaamse Basketballiga, stelde hierover het volgende: “De overheid zou er bij de subsidiering ook rekening mee moeten houden of een sportclub naast de competitiesport ook recreatief sporten aanbiedt. De subsidies voor de sportclubs dienen er immers voor om jongeren aan het sporten te krijgen.” En: “We zoeken thans uit hoe we die jongeren kunnen laten basketballen. Hoe vaak trainen ze op het recreatieve niveau, hoe zijn ze verzekerd en hoeveel wedstrijden staan op het lichtere schema?” Deze heel pertinente vragen kunnen worden doorgetrokken naar andere sporten.

Minister, hoe speelt u in op deze merkbare evolutie? Welke instrumenten hebt u om deze evolutie te ondersteunen teneinde de sportparticipatie blijvend te ondersteunen en te stimuleren? Bent u van mening dat de sportclubs nog veel kansen hebben om in te spelen op

deze evolutie naar een algemenere sportbeleving binnen een lichte sportgemeenschap? Hoe ondersteunt u hen hierin? Hoe speelt u in op die individuele sporters en de sporters uit de lichte sportgemeenschap, teneinde ook voor hen een gezonde sportbeoefening te vrijwaren en te stimuleren en teneinde ook ten aanzien van hen een algemene sportbeoefening te stimuleren? Hoe analyseert u de uitspraak van de heer Umans? Bent u van mening dat deze subsidies inderdaad ook aangewend moeten kunnen worden voor het recreatief sporten? Hoe ondersteunt de Vlaamse overheid de sportfederaties en de clubs in hun zoektocht naar een antwoord op hun algemene vragen over verzekering en dergelijke?

**De voorzitter:** De heer Caron heeft het woord.

**De heer Bart Caron:** Ik zal niet op alle aspecten terugkomen. Mevrouw Werbrouck heeft dat al goed gedaan. Bij de resultaten van dat onderzoek is mij vooral de oproep van de auteurs bijgebleven om het recreatief sporten in clubverband te stimuleren en om daarbij vooral de clubs en de federaties te stimuleren. Ik pleit daar al jaren voor. Dat is het piramidale model van de sporters, met een brede basis en een smalle top. Maar als je een competitief denken huldigt, moet je je afvragen wat er gebeurt met wat er van de flanken van die piramide af rolt. Dat is het wat mij bekommert en wat ook die onderzoekers in kaart hebben gebracht.

Ikzelf en mijn oudere gasten volgen die moderne trend van het sporten buiten clubverband. Ik ben daar niet tegen. We moeten de mensen niet dwingen om in clubverband te sporten. Maar uit andere onderzoeken blijkt dat het clubverband nog altijd het beste kader is, zowel voor de gezondheid als voor de gemeenschapsvorming, de sociale cohesie en de technische omkadering.

Minister, ik weet dat uw middelen te beperkt zijn om die ommezwaai te realiseren. Het is een mentaliteitskwestie, die binnen de clubs en federaties aanwezig moet zijn. Die kwestie moet ook op het lokale niveau heel sterk leven. Het lokale sportbeleid, het 'Sport voor Allen'-beleid, zou daarvan een centrale as moeten kunnen vormen. Het stimuleren van het lokale niveau zou een mooi voorbeeld zijn van een beleidsprioriteit in het kader van de planlastvermindering en van de beleids- en beheerscyclus die eraan komt. Maar het moet ook in de planningen en de mentaliteit van de federaties sterker aanwezig kunnen zijn.

Minister, hoe reageert u op die resultaten? Erkent u de meerwaarde van het sporten in clubverband? Dat betekent niet dat het individueel of in een ander verband sporten niet waardevol zou zijn. Deelt u mee de oproep van de onderzoekers om vooral in te zetten op dat recreatieve in plaats van alleen het competitieve, ook in clubverband? Zult u praten met de betrokkenen, of is dat iets voor later?

**De voorzitter:** De heer Deckmyn heeft het woord.

**De heer Johan Deckmyn:** Voorzitter, de heer Caron heeft net gesteld dat sporten in clubverband erg belangrijk is voor de gemeenschapsvorming, de sociale cohesie en het leren met elkaar omgaan van jongeren. Ik ga ervan uit dat iedereen die stelling kan onderschrijven.

Het recent onderzoek van professor Scheerder van de faculteit Bewegingswetenschappen van de K.U.Leuven toont aan dat jongeren steeds minder in sportclubs sporten. De grootste groep jongeren wil enkel uit plezier aan sport doen. De wil zich met anderen te meten en zich in ploegverband te engageren, neemt gevoelig af. Sport moet vooral leuk zijn. Blijkbaar schrikt de competentiesport steeds meer jongeren af.

Het gevolg is dat de sportclubs duidelijk hun voortrekkersrol verliezen. Het lidmaatschap van sportclubs wordt, al dan niet op sportief vlak, door andere activiteiten vervangen. De grootste verliezer is blijkbaar de basketbalsport, die de eigen ledenaantallen de afgelopen tien jaar met maar liefst 10 procent heeft zien dalen. Basketbal staat zelfs niet meer in de top tien van de meest populaire clubsporten. Enkel voetbal blijft echt populair.

De sportclubs staan voor een keuze. Ze moeten ingaan op de groeiende vraag om sporten zonder druk. Als antwoord op deze problematiek wordt her en der gesuggereerd dat de

overheid er bij de subsidiëring rekening mee moet houden dat sportclubs naast competitie sport ook recreatieve sport aanbieden. De subsidies zijn er voor de sportclubs en de sportclubs hebben de opdracht jongeren aan het sporten te krijgen. Mevrouw Werbrugghe heeft in dit verband naar de woorden van de heer Umans verwezen.

Minister, u hebt ongetwijfeld al kennis genomen van het onderzoeksrapport 'Jongeren in beweging' van de K.U.Leuven. U bent ongetwijfeld ook al geconfronteerd met de conclusies die bepaalde mensen op basis van dit rapport hebben getrokken. Wat is uw reactie? Hoe wilt u daarop inspelen? Er wordt gesuggereerd de subsidiëringpolitiek bij te sturen. Overweegt u hierop in te gaan?

**De voorzitter:** De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts:** Voorzitter, ik wil me kort bij de vorige sprekers aansluiten. Ik vind dat hier drie zeer interessante vragen om uitleg zijn gesteld. Ik heb in verband met dit onderwerp zelf een schriftelijke vraag gesteld. *(Opmerkingen. Gelach)*

Ik zal mijn schriftelijke vraag niet intrekken. De situatie die in die vraag staat beschreven, heb ik net door de vorige sprekers horen uiteenzetten. Ik ben dan ook zeer blij met mijn schriftelijke vraag en ik kijk uit naar het antwoord dat ik vandaag al zal kunnen horen.

**De voorzitter:** Dit bevestigt mijn aanvoelen dat er wat meer afstemming zou moeten komen. Voor ons, voorzitters, is het moeilijk. We kunnen dit niet beoordelen. We krijgen de schriftelijke vragen niet te zien. Tijdens overlegmomenten met de kabinetten is al eerder gesteld dat de minister door middel van vragen om uitleg wordt gecontroleerd, terwijl de controle door middel van schriftelijke vragen al eerder is gebeurd.

**De heer Peter Gysbrechts:** Ik begrijp dat dit moeilijk is. Ik zal mijn medewerker ervan op de hoogte stellen dat we beter een vraag om uitleg hadden opgesteld. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

**De voorzitter:** De heer Caron heeft daarnet iets gezegd over de mogelijkheid naar intenties te peilen. Tijdens de eerste helft van deze legislatuur zijn de spelregels waaraan we ons moeten houden, al enkele keren gewijzigd. Ik houd er dan ook een ander beleid op na. Dat zal in de statistieken merkbaar worden. Vroeger was dit zagezegd een strenge commissie. Nu is het een coulante commissie. Ik wil hiermee een signaal geven. Als de voorzitter de hele tijd vragen om uitleg moet afwegen, leidt dit vooral tot verdachtmakingen in elke mogelijke richting. De beoordeling van ingediende vragen om uitleg is geen interessante klus. Dat is soms best vervelend.

Minister Muylers heeft het woord.

**Minister Philippe Muylers:** Voorzitter, ik ga ervan uit dat de heer Gysbrechts in dit geval kan aanvaarden dat ik in mijn antwoord op zijn schriftelijke vraag naar dit mondeling antwoord verwijs. Indien iedereen honger heeft, kan het trouwens ook omgekeerd. *(Gelach)*

Ik zal het kort houden. Ik zou een zeer uitgebreid antwoord op al deze vragen kunnen geven, maar ik zal dat niet doen.

Ik wil eerst en vooral vermelden dat de resultaten van de studie niet nieuw zijn. We hebben dat ook al in vorige studies gezien. Steeds opnieuw blijkt echter dat de sportclubs de beste garantie bieden om te blijven sporten.

Om die reden wordt in het huidig decreet en in het toekomstig ontwerp van decreet betreffende Sport voor Allen voor de gemeenten rekening gehouden met de resultaten van de sportparticipatieonderzoeken van de laatste jaren. Dit betekent dat het huidig en zeker het toekomstig beleid de lokale besturen ondersteunen om invulling te geven aan een innovatief en dynamisch lokaal sportbeleid op maat van de lokale situatie.

Deze subsidiemethode stelt de lokale besturen in staat autonoom op de veranderende situatie in te spelen en op die manier de sportparticipatie in al zijn facetten beter te ondersteunen en te stimuleren.

Volgens het decreet betreffende de subsidiëring van de sportfederaties vormt de recreatieve sportbeoefening een verplichte basisopdracht die door al de sportfederaties moet worden uitgevoerd om voor ondersteuning in aanmerking te komen. Ze moeten in een dergelijk aanbod voorzien.

Volgens het ministerieel besluit van 12 september 2008 kunnen de Vlaamse sportfederaties een aanvullende subsidie ontvangen indien ze de facultatieve opdracht in verband met de jeugdsport uitvoeren. De doelstelling van de jeugdsportprojecten bestaat eruit de kwaliteit van de jeugdsportwerking van de sportclubs te verhogen. Hierbij wordt bijzondere aandacht geschonken aan de verhoging van de sportparticipatie van de jeugd. Om de jeugdsportprojecten te realiseren, moet elke sportfederatie een jeugdsportfonds gebruiken. Dat fonds haalt zijn middelen volgens een door de sportfederatie opgesteld reglement uit de sportclubs. Door middel van dit reglement kan de sportfederatie autonoom de eigen beleidsvisie op jeugdsport bij de sportclubs promoten en stimuleren.

Ook het hoger onderwijs houdt rekening met de evolutie van de sportparticipatie. Door middel van het subsidiedecreet bieden we de studentensportverenigingen ondersteuning. Zij moeten, binnen de eigen studentensportvoorzieningen, de sportbeoefening van de ingeschreven studenten stimuleren en organiseren. De associaties moeten minstens de helft van de toegekende subsidies besteden aan beleidsmaatregelen die betrekking hebben op de recreatieve sportbeoefening binnen de associatie.

Deze elementen tonen duidelijk aan dat het huidig subsidiebeleid al in ernstige mate rekening houdt met de recreatieve sportbeoefening. De facultatieve opdracht in verband met sportkampen biedt de Vlaamse sportfederaties nog een bijkomende mogelijkheid subsidies te ontvangen. Ook wat de organisatie van sportkampen betreft, is het de bedoeling mogelijkheden in verband met verschillende vormen van sportbeoefening te creëren.

Er is in heel Vlaanderen weer meer aandacht voor zaken als de Fit-O-Meter, de eenvormig bewegwijzerde mountainbikeparcours en de loopomlopen die de gemeentelijke sportdiensten in samenwerking met Bloso tot stand brengen. De recreatieve sportbeoefening krijgt hierbij zeker al aandacht.

Binnen de context van de proeftuinen Brede School hebben we met betrekking tot het sportaanbod nog verschillende producten ontwikkeld. De Sport Na School-pas stelt iemand in staat op verschillende manieren van verschillende sporten te proeven. De idee is dat iemand die daar echt zin in heeft naar een federatie kan gaan. Dit proefproject is eigenlijk in de steden van start gegaan. Dit schooljaar zullen we het proberen verder naar de gemeenten uit te rollen.

Ik moet eerlijk zeggen dat de uitspraken van de heer Umans me enigszins hebben verbaasd. Conform het decreet van 13 juli 2001 moet de Vlaamse Basketballiga, die door de Vlaamse overheid als unisportfederatie is erkend en gesubsidieerd, aan verschillende voorwaarden voldoen. Een van de voorwaarden om voor subsidiëring in aanmerking te komen, bestaat eruit dat een sportfederatie de vijf basisopdrachten moet uitvoeren. Dit betekent dat de sportfederatie, naast de competitieve sportbeoefening, ook de basisopdracht betreffende de organisatie van recreatieve sportbeoefening voor kinderen, jongeren, volwassenen en senioren moet uitvoeren.

Aangezien een sportfederatie aan elke basisopdracht minimaal 10 procent en maximaal 40 procent moet besteden, ligt de verantwoordelijkheid bij de sportfederaties zelf. Volgens de heer Umans moeten we hier rekening mee houden. Indien hij dat zou wensen, kan de heer Umans nu al 40 procent van de door de Vlaamse Basketballiga ontvangen subsidies aan recreatieve sportbeoefening besteden. Bijkomend dient, conform het decreet, een



unisportfederatie minstens een halftijdse sporttechnische coördinator voor recreatieve sportbeoefening in dienst te hebben.

Daarnaast organiseert Bloso jaarlijks, in samenwerking met de partners van de Vlaamse Trainersschool, bijscholingen voor verschillende doelgroepen in het sportlandschap. Zo worden er via Sportac, het samenwerkingsakkoord tussen Bloso, de VSF en de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP), administratieve opleidingen voor sportclubbestuurders aangeboden waar ze een antwoord vinden op algemene vragen.

Zoals ik daarnet al heb gesteld, erken ik zeker de meerwaarde van het sporten in clubverband. Dat wordt via verschillende kanalen, Sport voor Allen, de Vlaamse Trainersschool en de jeugdsportsubsidie, permanent bewerkstelligd. Ook legt Bloso al jaren, zowel bij het voeren van haar algemeen sportpromotiebeleid als tijdens specifieke sportpromotionele sensibiliseringscampagnes, de nadruk op sporten in clubverband. Bij de realisatie van het jaarlijkse sportpromotieprogramma worden via de organisatie van laagdrempelige, voor iedereen toegankelijke sportpromotionele evenementen, zoveel mogelijk verschillende sporten aangeboden. Via de samenwerking van de Vlaamse sportfederaties en hun sportclubs bij de realisatie van dit sportpromotieprogramma wordt steeds de nodige informatie meegegeven van die clubs. Hetzelfde gebeurt bij de organisatie van de sportkampen.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over het recreatieve in plaats van het competitieve sporten. U weet wellicht dat ik in september 2011 het proefproject Multimove voor kinderen heb opgestart om het belang van de breed motorische ontwikkeling te benadrukken. Het project, dat zich richt naar kinderen van drie tot acht jaar, speelt indirect in op de huidige maatschappelijke behoeften om in een gevarieerd bewegingsaanbod voor jonge kinderen te voorzien. Zo'n breed gevarieerd bewegingsaanbod maakt dat kinderen kennismaken met alle facetten van het sportlandschap en geeft hun een brede basis aan sportcompetenties.

Wanneer kinderen op jonge leeftijd merken dat ze sterk zijn in een of meerdere sporten zal die succesbeleving de stap kunnen zijn naar een sportclub. Met het proefproject wil ik de sportclubs ook laten inzien dat het aanbieden van een gevarieerd bewegingsaanbod op jonge leeftijd de kinderen beter zal wapenen om ook op latere leeftijd te blijven sporten.

Sportclubs begeleiden de kinderen op jonge leeftijd nog te sportspecifiek, terwijl uit onderzoek net is gebleken dat het beter is om binnen een leeftijdscategorie van drie tot acht jaar een ruimere sportbegeleiding aan te bieden.

U vroeg ten slotte of ik hierover aan tafel ga zitten met de sportbonden en -federaties. Ik zal hierover zeker overleggen met Bloso en de VSF om na te gaan op welke Vlaamse sportfederaties de uit het onderzoek gebleken trend een impact heeft. Want, laat mij duidelijk zijn, het overgrote aantal leden binnen sportclubs sporten op een recreatieve manier en participeren aan recreatieve competities. Wat voor de ene sporter echter competitie betekent, ervaart de andere sporter misschien als recreatieve sportbeoefening. Mijnheer D'Hulster, u zei daarnet dat u voetbalt. Voetbalt u competitief of recreatief? U voetbalt waarschijnlijk voor het plezier, maar als u op het veld staat, wilt u waarschijnlijk winnen. Dan is het dus eerder competitief. Het is een heel moeilijke afweging.

Belangrijk is dat er blijvend gesport wordt. Daarvoor blijft de club de beste omgeving. Vandaag reeds nodigt Bloso alle sportfederaties die deelnemen aan de facultatieve opdrachten jeugdsport, sportkampen of prioriteitenbeleid jaarlijks vrijblijvend uit voor een gesprek samen met de VSF. Meer dan 95 procent van de deelnemende sportfederaties gaat in op die uitnodiging.

Op die gesprekken krijgen de sportfederaties de kans om hun beleidsvisie jeugdsport en de ingediende jeugdsportprojecten toe te lichten en bijkomende vragen te stellen in verband met de opgelegde regelgeving en de bijhorende administratieve verplichtingen. Anderzijds zal de administratie hier bijkomende vragen stellen over onduidelijkheden enzovoort. De meeste jeugdsportprojecten worden na het gesprek nog bijgestuurd conform de gemaakte afspraken

tijdens het overleg. Algemeen kan worden gesteld dat die gesprekken door alle partijen als positief en verrijkend worden ervaren.

Kortom, met de huidige subsidieregeling ondersteunen we de recreatieve sport. Ik erken zeker het belang van clubverband. Clubs kunnen en moeten echter ook hun verantwoordelijkheid nemen op het recreatieve vlak.

**De voorzitter:** Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

**Mevrouw Ulla Werbrouck:** Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Het lijkt mij nuttig om dat antwoord na te lezen, zodat we er dan nieuwe vragen over kunnen stellen.

Ik maak me niet veel zorgen over de evolutie van sporten. Het maakt mij niet uit of mensen individueel of in clubverband sporten, zolang ze maar gezond sporten en weten waar ze mee bezig zijn. We moeten wel rekening houden met kritieke punten. We moeten een oplossing zoeken voor de communicatie met de mensen die buiten een clubverband sporten. Die informatie komt namelijk niet zo gemakkelijk bij hen terecht.

Ik ben redelijk tevreden met uw antwoord. We volgen het op.

**De voorzitter:** De heer Caron heeft het woord.

**De heer Bart Caron:** Minister, u hebt uitgebreid toegelicht wat u al doet op dat terrein. Het is zeer waardevol en zinvol.

Ik blijf aan de andere kant wat op mijn honger zitten. U gaat ervan uit dat de inspanningen die vandaag gebeuren, voldoende zijn en dat die doorwerken. Ik zeg ook niet dat ze onvoldoende zijn. Als de tendens zich doorzet, zullen we in de decreetgeving zelf, die betrekking en effecten heeft op de lokale clubs enerzijds en op de federaties anderzijds, het accent misschien wat moeten versterken.

De uitspraak van de heer Umans wijst op een sterk heersende mentaliteit in een aantal sportfederaties. Ze zijn er zich niet eens goed van bewust dat die sportwerking een basisbouwsteen is van het decreet en dus ook van hun erkenning. Ze willen het er wel bijnemen, maar het blijft moeilijk. Minister, ik verwijt u niets, maar dit is een vaststelling waar we op lange termijn rekening mee moeten houden.

Het Multimove-project toont aan dat het stimuleren van mensen tot recreatief sporten ook effectief kan zijn voor potentieel sporttalent. Op zich is dat niet tegengesteld, zeker niet op jonge leeftijd.

Minister, u gaat praten met het Bloso en de VSF. Ik stel voor dat u ook eens praat met het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) en de VVSG. Het Sport voor Allen-platform bestaat. Evalueer het en zoek uit of er nog supplementaire activiteiten bij kunnen. Het is niet altijd een kwestie van budgetten, maar wel van accenten en interne keuzes.

**De voorzitter:** De heer Deckmyn heeft het woord.

**De heer Johan Deckmyn:** Minister, u had het wel degelijk over een eigen subsidiebeleid dat u voert. U was verbaasd, en ik was ook wel verbaasd, over de uitlatingen van de heer Umans, want hij heeft de mogelijkheden om in te tekenen op subsidies. Blijkbaar is de reglementering hierover niet altijd gekend of men wil ze niet kennen.

Sporten in clubverband blijft belangrijk en we moeten blijven inspelen op die problematiek, zodat we verlost raken van artikels en studies die daarover verschijnen.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

■